

наша слова

Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі!
ФРАНЦІШАК БАГУШЭВІЧ

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 49 (940) 9 СНЕЖНЯ 2009 г.

Наваградак у каралеўскай кароне

Сёлета Наваградак адзначыў 965-я ўгодкі з дня заснавання. Дата не надта круглая, і святкаванне было не надзвычай шумным, але падзея не засталася па-за ўвагай гардзкіх уладаў. Былі праведзены значныя работы па дабраўпарадкаванні горада. Прынамсі, адна з цэнтральных вуліцаў, якая выводзіць падарожнага ў бок Карэлічаў і Міра, была паширана, займела новыя тратуары і новую разметку. А яшчэ на ўездзе ў горад з гэтага боку быў устаноўлены арыгінальны ўязны знак, у якім рэалізавана ідэя каралеўскага горада Наваградка. На знаку размешчана назва горада, год заснавання - 1044, герб горада, а над усім прымасцавана каралеўская карона, як напамін усім: і сваім, і падарожным, што некалі Наваградак быў сталіцай не толькі Вялікага Княства Літоўскага, але і Літоўскага каралеўства, бо кароль Міндоўг не мог кіраваць княствам, а мусіў кіраваць каралеўствам. І хоць існавала тое каралеўства нядоўга, але яно ў нашай гісторыі было, і забываць пра гэта ніяк не выпадае.

Каляндар “Родны край” - лепшы падарунак пад Новы год

Сёлета павялічаным накладам у 13000 асобнікаў быў выдадзены каляндар “Родны край”. Летась наклад складаў 7000 і быў цалкам раскуплены, а вось сёлета каляндар “Родны край” да гэтага часу ёсьць у продажы ў многіх крамах, хаця паступіў яшчэ ў верасні.

Сакратарыя ТБМ звязтаєца да кіраўнікоў арганізацый і сяброў ТБМ з пажаданнем пасадзейнічаць поўнай рэалізацыі календара ў кожным горадзе, у кожнай краме. Шаноўныя беларусы! Падарыце беларускі каляндар “Родны край” сваім сваякам, сябрам, знаёмым. Добры і арыгінальны падарунак. Пры tym, што каляндар каштует нядорага, атрымаеца “танна і сядзіта”.

Каляндар “Родны край” утрымоўвае шмат цікавага пра Беларусь, яе гісторыю, культуру, прыроду, карысныя парады па вядзенні хатній гаспадаркі, выхаванні дзяцей, парады садаводу і агародніку, рэцэпты народнай медыцыны і шмат чаго іншага.

Беларус з беларускім клендаром - гэта норма.

Дарэчы, у Менску каляндар “Родны край” без праблемаў яшчэ можна набыць у кнігарні “Акадэмкніга”.

11 снежня

у Палацы культуры ветэранаў (вул. Я. Купалы, 21)

вядомы беларускі бард і актор

ВІКТАР ШАЛКЕВІЧ

з праграмай “Лепшае і новае”.

Пачатак 19.00. Квіткі ад 15 000 да 20 000.

Даведкі: 6490888

ISSN 2073-7033

Калекцыянер. Навуковец. Стваральнік прыватнага музея

(Да 70-годдзя з дня нараджэння Анатоля Белага)

БЕЛЫ Анатоль Яўхімавіч нарадзіўся 10 снежня 1939 года ў горадзе Старыя Дарогі Менскай вобласці. Беларускі грамадска-культурны дзеяч, навуковец, калекцыянер, стваральнік прыватнага мастацкага музея ў горадзе Старыя Дарогі. Скончыў Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт (1967). З 1995 года выкладаў у БДУ. Старшыня грамадска-асветніцкага клуба “Спадчына” (1984). Сябар Саюза мастакоў Беларусі (1995). Сябар Саюза беларускіх пісьменнікаў (1999). Прафесар, дыпламант Міжнароднага Кембрыджскага цэнтра (Англія, 1999). Сябар Міжнароднай Акадэміі навук Еўразіі (Менск, 2005).

Сабраў вялікую калекцыю твораў жывапісу, графікі, медальернага і дэкаратыўнага мастацтва (каля 3000 адзінак). Арганізатар тэматычных выставаў: “Кастусь Каліноўскі і студзеньскае паўстанне 1863 года ў Беларусі” (Менск, 1986, 1990, 1991; Магілёў, 1988, 1991), “Францішак Скарына” (Менск, Яраслаўль, ЗША, 1985, 1986, 1990, 1991), “Максім Багдановіч” (Менск, 1996), “Дзеячы беларускага замежжа” (Менск, 1994, 1996), “Уладары старажытнай Беларусі” (Менск, 1996), “Любіць Радзіму – шанаваць родную мову” (Менск, 1990, 1991, 1994, 1996), “Гісторыя Беларусі ў мастацкіх вобразах і партрэтах” (Менск, ЗША, 1990, 1991, 1996), “Медальернае мастацтва Беларусі” (Менск, 1984).

Выдаў альманахі “Спадчына” (1994), “Скрыжалі “Спадчыны” (1996, 1998, 2006, 2007), “Прымалі закон аб мовах” (1995, сумесна з Л. Лычом), плакаты-календары “Радавод полацкіх і вялікіх беларускіх (літоўскіх) князёў” (1995), “Стараёжытная Беларусь часоў Вітаўта Вялікага” (1996), “Яго чакала Беларусь чатыры стагоддзі” – зборнік дакументаў і матэрыялаў да 85-годдзя з дня нараджэння М.І. Ермаловіча (2007), 5 каталогаў, даведачную літаратуру, звыш 150 артыкулаў пра беларуское мастацтва і яго гісторыю. Тэмы навуковай дзейнасці: “Францішак Скарына – мастак эпохі Адраджэння” і “Вобраз Кастуся Каліноўскага ў выяўленчым мастацтве”.

На аснове сваёй калекцыі ў 1990 годзе заснаваў, а 11 снежня 1999 года адкрыў на сваёй сядзібе ў горадзе Старыя Дарогі прыватны музей выяўленчага мастацтва. Музей мае 4 будынкі, 8 залаў, плошча экспазіціі каля 500 кв. м., на якой экспануецца каля 1700 твораў жывапісу, графікі, скульптуры, медальернага і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва Беларусі. У экспазіцыі прадстаўлены партрэты князёў, палаквадару, гетманаў, палітычных, дзяржаўных, рэлігійных, культурна-асветніцкіх дзеячоў Беларусі і яе дыяспары, батальныя карціны, краявіды, помнікі дойлідства, гарады і замкі Беларусі, блюсты і медалі, зробленыя ў гонар выдатных дзеячоў Бацькаўшчыны.

А. Я. Бель – ініцыятар і арганізатар устаноўкі помніка: М.Багдановіча ў Яраслаўлі (1994, аўтар С. Вакар); А. Я. Багдановіча ў г.п. Халопенічы (1998, аўтар У. Лятун); у двары Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта Францішка Скарыны (1988, аўтар С. Адашкевіч), М. Гусоўскага (1998, аўтар У. Панцялеев), К. Тураўскага (1996, аўтар А.Прохараў), Еўфра-сіні Полацкай (1999, аўтар I. Голубеў), “Дыслут: В. Цяпінскі і С. Будны” (2000, аўтар I. Голубеў); у Менскай праваслаўнай епархіі К.Тураўскага (1995, аўтар Ю. Платонаў); у Палацку Еўфрасінні Полацкай (2000, аўтар I.

Голубеў); у горадзе Зельва Гарадзенскай вобласці Л. Геніуш (2002, аўтар М. Інкоў); на сядзібе музея ў Старых Дарогах Л. Геніуш (2001, аўтар М. Інкоў), А. Бярозку (2001, аўтар У. Лятун), М. Багдановічу (2001, аўтар С. Вакар), А.Я. Багдановічу (2001, аўтар М. Несцярэўскі); М. Ермаловічу ў гарадах Старыя Дарогі і Маладечна (2002, аўтар У. Мелехаў).

“н удзельнік Устаноўчых з’ездаў Беларускага народнага фронту, Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны. Сумесна з сябрамі клуба “Спадчына” у 1985 годзе выступіў ініцыятарам звароту ў ЦК КПБ, Саўмін БССР і ВС БССР аб ушанаванні 125-х угодкі студзеньскага паўстання 1863 года пад кіраўніцтвам Кастуся Каліноўскага. Адзін з прадстаўнікоў творчай інтэлігенцыі, якія падпісалі ліст ў ЦК КПСС аб стане беларускай мовы і культуры ў Беларусі. Адзін з ініцыятараў пераносу магілы М. Багдановіча ў Менск. Адзін з актыўных заснавальнікаў таварыства “Бацькаўшчына”. Адзін з заснавальнікаў і Ганаровы сябар рэдкалегіі беларуска-амерыканскага часопіса “Полацак” (1991, Кліўленд, ЗША). Перадаў: Гомельскаму дзяржаўнаму ўніверсітэту імя Францішка Скарыны для музея імя Францішка Скарыны 169 твораў мастацтва (1989); Беларускаму дзяржаўнаму ўніверсітэту – 103 творы графікі (1983); гораду Старыя Дарогі – 104 графічных творы, 17 медалёў, помнік Францішку Скарыну (аўтар С. Адашкевіч) – усе ў 1997 годзе.

Узначальвае Камітэт Ушанавання (заснаваны ў 1996), на раҳунку якога ганаравана ордэнамі, Кубкамі “Спадчыны”, медалямі звыш 250 дзеячоў навукі і культуры Беларусі.

За сваю дзейнасць на ніве нацыянальнага Адраджэння і захавання нацыянальнай спадчыны Камітэтам ушанавання ганараваны ордэнам “Гонар Айчыны” (25.03.1997); ордэнам Кірылы Тураўскага, дзвюмі граматамі Мітрапаліта Менскага і Слуцкага Філарэта; медалём імі Яна Масарыка Міністэрства замежных спраў Чэшскай Рэспублікі ў знак падзякі за карыснае супрацоўніцтва ў паглыбленні беларус-чэшскіх стасункаў (14.11.2007). За ўдзел у мітынгах быў неаднаразова арыштаваны. За свае палітычныя перакананні і дзеянні тройчы быў звольнены з працы выкладчыка БДУ.

Генная памяць народа кліча!

“Беларуская мова ў небяспечы”, Пад такім загалоўкам газета “Наша слова” ў нумары за 17 чэрвень гэтага года надрукавала Зварот у абарону мовы, падрыхтаваны грамадзянскай ініцыятывой “Інстытут нацыянальнай памяці”, падтрыманы Таварыствам беларускай мовы імя Ф. Скарыны, падлісаны шматлікімі прадстаўнікамі творчай і навукова-тэхнічнай інтэлігэнцыі, акадэмікамі, народнымі пісьменнікамі і мастакамі, святарамі, рабочымі і студэнтамі.

Адресаваны вышэйшым структурам улады ў крытычны час, калі дзяржаўная беларуская мова апынулася на мяжы знікнення, што аўтарытэтна прызналі спецыялісты ЮНЭСКА, Зварот у абарону мовы зрабіў пэўнае ўражанне на дзяржаўных чыноўнікаў, і яны пачалі прымаць некаторыя заходы і меры, на жаль, касметычнага характару; з верасня – каstryчніка некаторыя праграмы радыё і тэлебачання пераведзены з рускай на беларускую мову, нехта з чыноўнікай прадэманстраў перад публікай сваё веданне роднай мовы, з’явіліся намеры ўнесці папраўкі ў Закон “Аб мовах у Рэспубліцы Беларусь” і некаторыя іншыя заканадаўчыя акты з мэтай ліквідавання перакосу ў карыстанні дзяржаўнымі мовамі, чаго патраба-

ваў і, зазначым, патрабуе Канстытуцыйны Суд сваім Раешнем П-91/2003, яно не выканана, а Нацыянальная акадэмія навук распрацавала і падала ў Адміністрацыю Прэзідэнта свае пропановы, як змяніць сітуацыю з ужываннем і развіццём беларускай мовы ў грамадстве, мовы, якая на сённяшні дзень пакутуе ад дыскрымінацыі.

Толькі ж пропановы застаюцца пропановамі, іх нямала і ў самім Звароце, а толькі галіновая дзяржаўная ўстанова – Міністэрства адукацыі, ад якой шмат чаго залежыць, па сутнасці засталася глухой, не ўспрымлічай, не чуйнай да трывог, пропаноў, патрабаваній грамадскасці; у сваіх лістах у адказ яна абмеравалася пералікам таго, што робіцца і што якраз і прывяло мову да згубы. А Савет Міністэрстваў краіны вызначыўся сваім упартым маўчаннем і на трывалісті грамадзянскай ініцыятывы з подпісамі вядомых і заслужаных людзей, не адказаў. Ни разу!

Тым часам акцыя за адраджэнне беларускай мовы ў гэтым годзе паказала, што абсолютная большасць грамадзян нашай краіны разумее, і калі не розумам, інтуітывна даходзіць да таго, якую важнасць і якую каштоўнасць для народа, нацыі і краіны мае свая,

тым больш спадчынная і выправаваная ў сівых стагоддзях мова. Вось палімъяны і даволі харектэрны ліст:

“Далучаемся да тых людзей, якія любяць свою краіну, якія не ўйляюць свайго жыцця без роднай Беларусі, якія добра разумеюць, што не можа быць супраўдай нацыі без Роднай Мовы! А беларусам ТАК пашанавала: бо наша мова не проста прыгожая, яна СМАЧНАЯ!

Сям’я Палхоўскіх, Аляксандр Сяргеевіч, працуе на МТЗ, Марыя Мар’янаўна, руліўца будаўнічай арганізацыі, дачка Таццяна, студэнтка БДПУ імя Максіма Танка і ёё сын Дзяніс, вучань пятага класа, Менск.

Дарэчы, пад нашым Зваротам у абарону роднай мовы падпісалася ўжо не меней за 900 чалавек, і не вядома, чому іх не чуюць і не хочуць пачуць кіраўнікі краіны. З іх адносінамі да простых ішчыра кажучы, няпростых, заслужаных грамадзян атрымліваюцца неінтарэсныя. Генная ж памяць народа кліча: “Адгукніцеся!” Ау-у...

Васіль Якавенка,
каардынатар грамадзянскай ініцыятывы
“Інстытут нацыянальнай памяці”

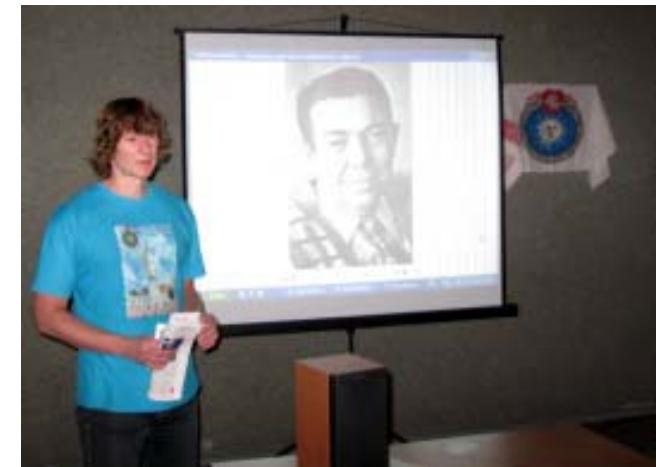
“Выйшаў сейбіт сеяць на нівы свая”

Гэтым словамі быў завершаны раман Уладзіміра Караткевіча “Хрыстос прыязмліўся ў Гародні”. Прагляд экранізацыі твора быў арганізаваны кінаклубам пры Магілёўскай суполцы Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны, клубам “Натхненне” пры Палацы культуры вобласці і Цэнтральнай гародской бібліятэкай з нагоды дня нараджэння аўтара. Удзельнікамі імпрэзы сталі калія 40 чалавек.

Фільм пачынаецца словамі дыктара па-за кадрам: “У гэтае фільма нялёгкі лёс. Яму давалося адчуць на сабе бязлітасныя нахінцы, якія выразалі з яго жывога цела “крамолу”. Нягледзячы на шматлікія праўкі, фільм у свой час так і не дайшоў да гледача. У 22 гады праляжаў на паліцы і быў паказаны гледачу ўжо пасля смерці аўтара. Пакаленне, якому прызначалася кіна-прыпавесць, так і не пачула яе.

Фільм здымалася вясёлы, іронічны, з арыгінальнымі рэжысёрскімі знаходкамі – ён мог стаць пачаткам новага ўздыму беларускага кіно. Выдатная каманда маладых і таленавітых людзей трактавала свой погляд на жыццё і мастацтва. У фільме дэбютавалі будучыя заслужаныя акторы СССР, Леў Дураў у образе батлесніка Юрася Братчыка і Даната Баніёніс у ролі ксяндза Басяцкага. Знакамітая акторы Любоў Румянцева, Ілля Рутберг, Павел Кармунін стварылі вобразы апосталаў. У асобных эпізодах мы пабачылі і Уладзіміра Караткевіча. Усё гэта – выдатная праца аператара Анатоля Забалоцкага.

Рэжысёр Уладзімір Бычкоў змагаўся за сваё дзецишча да апошняга, бясконца перапраўляючы яго асобнай часткі. Можна толькі ўяўіць, чаго гэта яму каштавала ў маральном плане. Сам Караткевіч паступова адышоў ад працы над фільмам, таму што сцэнар, які бясконца перапісваўся і да-

паўніяўся, паступова ператвараўся ў раман. Магчыма, упершыню фільм даў пачатак выбітнаму літаратурнаму твору. Прагляд стужкі дае нам магчымасць зразумець памеры страт, што панесла мастацтва ва ўмовах таталітарнай сістэмы, залежнасць таленту ад рапшэння чыноўнікаў. Іншы раз выдатныя творы руйнаваліся нават не дзеля ідэалогіі, а проста каб утульна сядзець на сваім месцы.

Незразумела, як здолеў Караткевіч пасля ўсіх здзекаў над карцінай працягнунуць працу і стварыць узнейшыя раман, напоўнены любоў і павагай да Беларусі. Талент гэтага светлага чалавека, абаўляючыся на багаты запас гісторычных ведаў, ствараў гімн свайму краю, працы, чалавеку і выратаваў наш народ ад бездані і небыцця.

Пасля прагляду адбылося амбэркаванне фільма і творчасці Уладзіміра Караткевіча. Намі перагорнула яшчэ адна старонка беларускага кіно і чалавечых лёсau.

Алена Асмакоўская,
Магілёў.

На здымках: 1. Выступае старшыня Магілёўскага ТБМ Алег Дзяячкоў, 2. Удзельнікі вечарыны.

У аднаго Якава, ды не ўсё аднакава

У “Нашым слове” ад 18 лістапада быў змешчаны артыкул Міколы Кутнявецкага пра кірмаш мёду ў Слуцку, дзе не знайшлося месца беларускай мове, і мёд ад гэтага нібы пагарчэу.

А вось “Мядовы кірмаш” у Лідзе. Унутры ўсё гэтак жа. Якія аформлены па-расейску: той жа алтайскі, каўказскі, наш віцебскі мёд. А вось зна-дворку - відавочная розніца.

На ўсіх расцяжках, пано, афішах па-беларуску вялікімі літарамі: “Мядовы кірмаш”, “Сардэчна запрашаем”, па-расейску маленькімі - дадатковая інфармацыя. Аздаблялі кірмаш музыкі ў нацыянальных строях, якія сыпалі досціпы, запрашалі на кірмаш выключна па-беларуску. Сярод музыкаў быў між іншымі знаны фальклорыст і танцор Мікола Котаў. Таму ў Лідзе мёд ад беларускай мовы быў яшчэ саладзейшы. Адна краіна, а падходы інакшы.

Наші кар.

Літаратурная сустрэча ў Двары

У апошнюю суботу лістапада актыўісты Лідскага ТБМ браўлі ўдзел у літаратурнай сустрэчы з маленкімі сябрамі клуба “Спадчына” ў вёсцы Дварэц Дзягтлаўскага раёна. На сустрэчу былі запрошаны паэт, старшыня Лідскай гародской арганізацыі ТБМ Станіслаў Суднік, а таксама паэт і сябра Лідскай гародской рады ТБМ Кірыл Сыцко.

Гістарычна-патрыятычны клуб “Спадчына” быў заснаваны настаўніцай дварэнскай школы Наталляй Ліўкевіч. Сябры “Спадчыны” сустрэлі лідзяне уже на парозе школы, дзе ладзіліся імпрэзы. Пачалося ўсё з выканання неафіцыйнага гімна клуба, якім з’яўляецца песня на верш Максіма Багдановіча “Пагоня”. Першая частка сустрэчы складалася з расповяду дзетак пра іх дзеянасць, акцыі, сустрэчы, падарожжы. Сярод гэтых малых растуць будучыя беларускія паэты і паэкткі - прагучалі іх першыя вершы, якія спадар Сыцко называюцца цудоўнымі. “н падзяліліся сваімі планамі аднавіць выданне газеты моладзі ТБМ “Прадмова” і прапанаваў дасылаць свае творы на яго паштовую скрынку для друку.

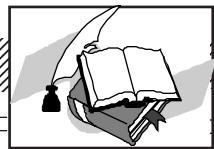
Другая частка імпрэзы ўяўляла сабой чытанне вершаў

і размову з слухачамі. Адзначым, што літаратурная сустрэча праходзіла жыва і цікава, настрой быў ува ўсіх святочны.

Пасля таго, як выступоўцы скончылі чытаць вершы, маленкія сябры клуба завалілі іх сваімі пытаннямі. Цікава ім было ўсё: і пра погляд па-

этай на будучыню мовы і культуры Беларусі, і пра іх асаўстыя моманты жыцця. Госці з Ліды падарвалі клубу свае зборнікі вершаў, нумары “Лідскага ле-

2009 год – юбілейны для клуба “Спадчына” і яго старшыні Анатоля Белага

Увогуле цяперашні 2009 год – ажно тройчы юбілейны: 10 год з адкрыція музея А. Белага ў Старых Дарогах, 25 год з адкрыція самой культуры-асветніцкай установы – клуба “Спадчына” і 10 снежня спаўненіца 70 год неадменнаму старшыні клубу “Спадчына” і арганізатору і ўладальніку музея ў Старых Дарогах Анатолю Яўхімавічу Белагу.

Як звычайна ў такіх выпадках, перш за ёсё трэба адзначыць самога юбіляра – Анатоля Белага. Ін прыйшоў да кіраўніцтва клубам, а потым і музеем, ужо маючы пэўны жыццёвы досвед. І не толькі скончыў Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт, але і доўгі час выкладаў у ім філософію. Я з ім пазнаёміўся яшчэ ў пачатку 80-х гадоў мінулага стагоддзя і таму магу болей пра яго паведаміць. У Анатоля Белага адразу праявілася цікавасць да гісторыи культуры роднай зямлі, да гісторыи роднай Беларусі. Усё гэта і прывяло да стварэння клуба ў сакавіку 1984 года.

Паколькі я звязаны з клубам “Спадчына” ад самага пачатку яго дзейнасці, то магу і ўспомніць і некаторыя кірункі дзейнасці клуба. Да гэтага трэба дадаць, што арганізаторам быў не толькі выкладчык нашага галоўнага ўніверсітета краіны, але і чалавек з добрым досведам у жыцці. Анатоль Белы служыў у савецкай авіяцыі, даслужыўся да звання капитана. А гэта таксама патрабуе пэўнага шанавання.

Ад самага пачатку сваёй дзейнасці Анатоль Белы паказаў сябе і аматарамі стварэння калекцый твораў жывапісу, графікі, медальерства, дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва. А. Белы – не толькі ка-

лекцыянер, але і папулярызатар беларускага мастацтва; ён арганізуе выставы сваіх твораў, выдае каталогі, даведачную літаратуру і артыкулы. Усё гэта, а таксама назапашаныя матэрыялы, прывялі яго да стварэння свайго музея на сваім участку ў Старых Дарогах.

Клуб “Спадчына” – адна з першых беларускіх нацыянальных суполак, якая яшчэ да пачатку перабудовы савецкага грамадства ў нялёгкіх умовах, калі ўлады забаранялі яе паседжанні, пачала, пад кіраўніцтвам А. Белага, актыўную дзейнасць па пропагандзе і папулярызацыі беларускай гісторыі. Ад таго часу стварылася нямана беларускіх грамадскіх і палітычных арганізацый, клубаў, суполак. Многія існавалі некалькі гадоў і зніклі. А клуб “Спадчына”, дзякуючы Анатолю Яўхімавічу Беларму і групе яго актыўных паплечнікаў, што складаюць ядро клуба, выстаяў, мае ўжо сваю гісторыю і працягвае сваю актыўную дзейнасць.

Асобна трэба адзначыць і стварэнне прыватнага музея Анатоля Белага ў Старых Дарогах, дзе адчынена

карцінная галерэя, а перад сядзібай музея пастаўлены помнікі дзеячам культуры. Вялікую справу зрабіў юбіляр Анатоль Белы па арганізацыйніцтве помніка ў Менску – Ф. Скарыну, М. Гусоўскому, Ефрасінні Полацкай (у Менску і Палацкай), бюста А. Багдановічу ў Ханепенічах, помніка М. Багдановічу ў Яраслаўлі і іншых. А. Белы таксама і старшыня камітэту ўшанавання, які ўзнагоджвае выдатных людзей Беларусі.

Клуб “Спадчына” займаецца і ціпер у агульным рэчышчы беларускага Адраджэння. Клуб “Спадчына” дзейнічае і ціпер у агульным рэчышчы беларускага Адраджэння.

Віншую нашага юбіляра. Анатоля Яўхімавіча Белага і жадаю яму здароўя, яшчэ новых і новых поспехаў у яго шляхетнай справе.

Жыве Беларусь!
Анатоль Грыцкевіч,
ганаравы сябра
клуба “Спадчына”.

На здымку: у музеі
Анатоля Белага ў Старых
Дарогах.

Майстры паэтычнага слова на Лідчыне

2 снежня Лідчыну наведалі выбітныя майстры беларускага паэтычнага слова Леанід Дранько-Майсюк і Эдуард Акулін.

Першая сустрэча ў фармаце ўрока сучаснай беларускай літаратуры прыйшла ў актавай зале Лідскага кале-

джа па вул. Савецкай.

Другая сустрэча прыйшла ў Крупаўскай сярэдняй школе Лідскага раёна, у памяшканіі адчыненага сёлета музея Ігната Дамейкі і гісторыі школы.

Абодва спектаклі вызначаліся высокім мастацкім і патрыятычным узорунем. Студэнты і вучні малі ў поўнай меры наталіцца напеўнаю беларускаю мовай ў вершах абодвух майстроў і непасрэдна ў песнях Эдуарда Акуліна і на слова Леаніда Дранько-Майсюка.

Паэтычныя імпрэзы былі арганізаваныя Лідскай Гарадской арганізацыяй ТБМ імя Ф. Скарыны і рэдакцый часопіса “Верасень”.

Nash kar.

Да 20-годдзя Лідскага ТБМ

13 снежня 2009 г. у 12.00 у канферэнц-зале Лідскай раёнай бібліятэкі імя Янкі Купалы адбудзеца святочная імпрэза з нагоды 20-годдзя ўстаноўчай канферэнцыі па стварэнні Лідскай гарадской арганізацыі Грамадскага аўяднання “Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны”, якая адбылася 16 снежня 1989 года.

У імпрэзе прымуць удзел старшыня ГА “ТБМ імя Ф. Скарыны” Алег Трусаў і намеснік старшыні ГА “ТБМ імя Ф. Скарыны” Алены Анісім.

У праграме імпрэзы:

1. Святочная справа з гісторычным экспкурсам у 20-годдзе дзейнасці ТБМ у Лідзе;
2. Успаміны ветэранаў лідскіх арганізацый ТБМ;
3. Прэзентацыя кнігі “Летапіс ТБМ, 1989-2009”;
4. Прэзентацыя кнігі кандыдата гісторычных навук Алена Трусаў “Невядомая нам краіна. Беларусь у яе этнографічных межах”.

5. Прадстаўленне новых правілаў правапісу беларускай мовы, якія ўвойдуть у дзеянне з 1 верасня 2010 года. Прадстаўленне правядзіце супрацоўніца Інстытута беларускай мовы і беларускай літаратуры імя Янкі Купалы і Якуба Коласа Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі Алены Анісім.

Уваход вольны.

Паважаныя сябры і прыхільнікі ТБМ

20 снежня (нядзеля) адбудзеца сустрэча моладзі з Аленай Анісім

Тэма: “Моладзевы рух ТБМ”

Сустрэча адбудзеца з 12.00-15.00, УВАХОД ВОЛЬНЫ

АДРАС: г. Менск, вул. Румянцава, 13

Нам патрэбныя Ваши прапановы

Нядайна мы з Вамі адзначылі 20-я ўгодкі легальнага існавання ТБМ. Карыстаючыся выпадкам, я выказываю шчырую падзяку ўсім, хто павіншаваў нас з гэтым святам, як грамадзян Беларусі, так і іншых краін. Зараз трэба рыхтавацца да наступнага года працы.

Просім усіх тых, хто гэтага яшчэ не зрабіў даслаць на рахунак ТБМ сяброўскія складкі за гэты год. Зараз ідзе падпіска на наступны год. Таму просім не забыць пра нашы газеты: “Наша слова” і “Новы час”. Да 15 снежня перашліце свае прапановы для уключэння ў план работы ТБМ на наступны год. Дзякуючы нашым намаганням, напрыканцы верасня з’явіўся ў продажы беларускамоўны адрӯны каляндар “Родны край”. Усе ахвочы могуць набыць яго ў краме “Акадэмкніга” (Менск). Неўзабаве мы надрукуем кішэнны каляндар на наступны год, прысвечаны перамозе нашых продкаў пад Грунвальдам (кошт аднаго каляндара – 500 руб.).

Таму за працу, сябры.

З павагай, Старшыня ТБМ Алег Трусаў.

Калі за адраджэнне мовы, читай, спадарства, “Наша слова”!

Шаноўныя сябры, пачалася падпіска на першыя паўгоддзе 2010 года. У каталогу інфармацыя пра газету знаходзіцца на стр. 74. Цана змянілася мала. На 2009 год газета мае добры рэдакцыйны партфель і плануе для друку тэксты самых розных матэрыялаў, з рознымі поглядамі і падыходамі, у тым ліку і адрознімі ад пазыцыі рэдакцыі. Мы будзем працягваць друк мовазнаўчых і гісторычных матэрыялаў у выкладанні тых аўтараў, якіх мы не знойдзецце на старонках іншых выданняў. Кожны нумар “Нашага слова” – гэта далікатны і свежы зраз сучаснасці і мінуўшчыны, а ў некаторых выпадках спроба заглянуць у будучыню. Мы не стараемся навязваць чытачу сваю думку ці погляды. Мы падаём факты. Чытайце, даведвайтесь, думайце. Будзьце з намі, і вы будзеце з ўсёй Беларуссю.

РП - 1	Міністэрства сувязі Рэспублікі Беларусь											
АБАНЕМЕНТ на газету часопіс 63865 індэкс выдання												
НАША СЛОВА (назва выдання)												
Колькасць камплектаў 1												
На 2010 год па месяцах:												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
X	X	X	X									
Каму (прозвішча, ініцыялы)												
Куды (адрас)												
(паштовы індэкс)												

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТАЧКА

на газету часопіс **63865**
індэкс выдання

НАША СЛОВА

(назва выдання)

Кошт	падпіскі пераадрасоўкі	8310 руб.	Колькасць камплектаў	1							
На 2010 год па месяцах											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Каму (прозвішча, ініцыялы)												
Куды (адрас)												
(паштовы індэкс)												

